

Κουρὲς Μοναχῶν στὴν Ἱερὰ Μονὴ τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων

ΤΟ Β΄ Σάββατο τῶν Νηστειῶν, 9.3.2008 ἐκ.ἡμ., μνήμη τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ὡς καὶ τὸ Γ΄ Σάββατο, 16.3.2008 ἐκ.ἡμ., παραμονὴ τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, στὸ Ἱερὸ Γυναικεῖο Κοινόδιο τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων ἐκάρησαν ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ὁρεῶν κ. Κυπριανοῦ, Ἀναπληρωτοῦ τοῦ Μητροπολίτου Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ (Γέροντος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς), Μεγαλόσχημες Μοναχῆς οἱ Ἀδελφές γ. Ταξιαρχία (κατὰ κόσμον Ἀδαμαντία Α. Γιατράκου, γεν. 1981), γ. Θεοδοσία (Θεοδώρα Ν. Μαγδαληνοῦ, γεν. 1985), κατὰ σάρκα θυγατέρες πνευματικῶν τέκνων τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου, οἱ ὁποῖες προσήλθαν στὴν Μονὴ τὸ 2000 καὶ τὸ 1999, ὡς καὶ ἡ γ. Μαγδαληνὴ (Maria Jonsved, γεν. 1975, σπουδὲς Κοινωνικὴ Ψυχολογία), προσήλυτος ἐκ Σουηδίας, ἡ ὁποία προσήλθε στὴν Μονὴ τὸ 2001, μόλις ἓνα ἔτος μετὰ τὴν Βάπτισί της.

• **Ἐπίσης**, κατὰ τὸ Β΄ Σάββατο, ἐκάρη Ρασοφόρος Μοναχὴ ἡ Δόκιμος Ἀδελφὴ Ἑλένη Σιμίον ἐκ Ρουμανίας (γεν. 1980, σπουδὲς Φιλοσοφία), πνευματικὸ τέκνο τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου Λούνης κ. Σιλουανοῦ, ἡ ὁποία προσήλθε στὴν Μονὴ τὸ 2006, μετὰ τὴν προοπτικὴ, Θεοῦ θέλοντος, νὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ τὴν ἀπαιτουμένη προετοιμασία στὴν Ἱταλία γιὰ τὴν ἴδρυσιν Γυναικείας Μονῆς ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Σεβασμ. Ἐπισκόπου κ. Σιλουανοῦ. Ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰουστίνα Μοναχὴ.

Ἐπίσκοπος Ὁρεῶν κ. Κυπριανὸς ἀπηύθυνε στὶς νεόκουρες Ἀδελφές λογύδριον μετὰ κεντρικὸ θέμα: «**Ἡ πορεία τοῦ Μοναχοῦ «ἐν ἐπιστήμῃ»**», («μετὰ γνώσεως» καὶ «ἐν γνώσει»), καὶ τίς εὐχήθηκε «ἡ πνευματικὴ τους ἔνωσις μετὰ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ νὰ γίνεται ὁσημέραι βαθύτερη καὶ θεομότερη».

Ἡ πορεία τοῦ Μοναχοῦ «ἐν ἐπιστήμῃ»

Σεβαστὴ Γερόντισσα Ταξιαρχία
Ῥοσιώτατες Μητέρες καὶ Ἀδελφές μου
Φιλέορτον σύστημα τῶν ἀγρυπνούντων

ΕΠΙΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ τὴν ὀδηγητικὴ εὐλογία τοῦ ἀσθενούντος Μητροπολίτου μας, τοῦ θεοχαρίτωτου Γέροντός μας· ἐπίσης δέ, τὴν φωτιστικὴ χάρι τῆς Θεομήτορος· ἀλλά, καὶ τὴν βοήθεια τῶν προσευχῶν Σας, θὰ ἤθελα νὰ ἀναφερθῶ διὰ βραχέων σὲ ἓνα πολὺ σημαντικὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖο μᾶς ὑπενθύμισαν ἐκ νέου οἱ δύο Μοναχικὲς Κουρὲς ἀπόψε.

Τὴν προηγουμένη ἑβδομάδα, στὴν Ἀγρυπνία τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων (9ῆ Μαρτίου), καθιερώθησαν δύο νέες Μοναχές: ἡ Ἀδελφὴ Ταξιαρχία καὶ ἡ Ἀδελφὴ Ἰουστίνα· ἀπόψε καθιερώθησαν, δηλαδὴ ἐτέλεσαν τοὺς πνευματικὸς Γάμους των, ἡ Ἀδελφὴ Θεοδοσία καὶ ἡ Ἀδελφὴ Μαγδαληνή.

Δὲν ἐπιθυμῶ νὰ Σᾶς καταπονήσω, ἀναφερόμενος στὸ πνευματικὸ μεγαλεῖο τῆς Ἀγγελικῆς Πολιτείας τῶν Μοναχῶν καὶ στὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα συναπαρτίζουν αὐτό, διότι ἔχω ἐνώπιόν μου μίαν θεοφιλῆ καὶ φιλομόναχη ὁμήγουρι, ἡ ὁποία ἔχει ἐμπειρικὴ οἰκειότητα μὲ τὴν Πατερικὴ Παράδοσί μας.

Σκοπός μου εἶναι νὰ στρέψω τὴν προσοχὴ Σας σὲ ἓνα σημεῖο τῆς δευτέρας Εὐχῆς, τὴν ὁποία ἀναγινώσκει ὁ Λειτουργὸς κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Σχήματος· **«καὶ καταξίωσον αὐτάς»**, δέεται ὁ Λειτουργός, **«εὐαρεστεῖν Σοι ἐν ἐπιστήμῃ»**¹.

* * *

Ἄρα γε, τί σημαίνει αὐτὸ τὸ «ἐν ἐπιστήμῃ»: Μήπως ὁ Μοναχὸς/ἡ Μοναχὴ καλεῖται νὰ εὐαρεστήσῃ τὸν Θεὸ μὲ ἓναν τρόπο «ἐπιστημονικό»; Οἱ Μοναχοὶ ἐγκαταλείπουν τὶς ἐπιστημὲς τους καὶ ἐγκολπώνονται τῇ **Μωρία τοῦ Σταυροῦ**²· πῶς τώρα θὰ πορευθοῦν «ἐπιστημονικά»; Τί σχέσι ἔχει ἡ ὀρθολογιστικὴ ἐπιστήμη μὲ τὸ **Σταυρικὸ Πολίτευμα** τῶν Μοναχῶν;

Δὲν δύναμαι νὰ Σᾶς ἀποκρύψω, ὅτι αὐτὸ τὸ «ἐν ἐπιστήμῃ» μὲ ἀπασχολοῦσε ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια, οἱ δὲ Μοναχικὲς Κουρὲς τῶν ἡμερῶν αὐτῶν, οἱ ὁποῖες ἦσαν καὶ οἱ πρῶτες κατὰ τὴν νέα ὑψηλὴ Διακονία μου, ὡσὰν νὰ ἔρριψαν κάποιον φῶς γιὰ νὰ λυθῇ ὁ προβληματισμὸς μου.

Ὡς Μοναχός, ἀπειθυνόμενος πρωτίστως καὶ κυρίως σὲ Μοναχές, ὑπενθυμίζω ταπεινά, ὅτι ὁ Μοναχός ὀφείλει νὰ διώνη τὴν ἀφιέρωσί του **μὲ ἐπίγνωσι**, νὰ ζῆ **«ἐν γνώσει»**, ὅπως διδάσκουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες, δηλαδή **«μετὰ γνώσεως»**.

Εἶναι πολὺ χαρακτηριστικὴ ἡ παρατήρησις τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος, ὅταν ἀναφέρεται στὸν **Μάρτυρα τῆς Ὑπακοῆς** Ὅσιο Ἀκάκιο, ὁ ὁποῖος εἶχε ἓναν **ἀνελεῖν Γέροντα**: **«ἦν δὲ ἡ ὑπομονὴ αὐτοῦ οὐκ ἄλογος»**³· ἡ ὑπομονὴ του ἐκ πρώτης ὄψεως φαινόταν «ἄλογος», ἀνόητη, ἀλλὰ δὲν ἦταν, εἶχε τὴν θέσι της, ἦταν **ἔλλογος**, τὴν ἐκτελοῦσε **«μετὰ γνώσεως»**, ἐγνώριζε γιατί ὑποτάσσεται καὶ τί ἐπιδιώκει διὰ μέσου τῆς ὑπακοῆς ἐν ὑπομονῇ καὶ μαρτυρίῳ.

Ἐνας ἄλλος περίφημος **Μάρτυρας τῆς Ὑπακοῆς**, ὁ Ἀβδῶς Δωρόθεος τῆς Γάζης, μακαρίζεται ἀπὸ τὸν Βιογράφο του κυρίως γιὰ **«τὸ ἐν γνώσει τῆς ὑπακοῆς ἀδιάκριτον»**⁴, δηλαδή γιὰ τὴν ἐνσυνείδητη, μὲ ἐπίγνωσι καὶ μὲ σύνεσι, ἀδιάκριτη ὑπακοή του.

Σύμπτασα ἡ Ἀσκητικὴ Παράδοσις προτρέπει τὸν Μοναχὸ νὰ καταβάλλῃ κόπους **«ἐν γνώσει»**· νὰ ἐκτελῆ τὴν διακονία του **«ἐν γνώσει»**· νὰ ἀγωνίζεται κατὰ τῶν παθῶν **«ἐν γνώσει»**· νὰ ἐκριζώνῃ τὰ πάθη του **«μετὰ γνώσεως»**· νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν **«μετὰ γνώσεως»**· νὰ ἐνεργῇ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ **«μετὰ γνώσεως»**· νὰ κτίζῃ, ἐν ὀλίγοις, τὸ πνευματικὸ του οἰκοδόμημα **«ἐν γνώσει»**⁵.

* * *

Μὲ τὴν χάρι τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν βοήθεια τῆς Θεοτόκου ἢ μακρὰ μοναχικὴ μας πείρα μᾶς ἔχει διδάξει, ὅτι κατὰ κανόνα ὁ Μοναχός ἐκτρέπεται τοῦ σκοποῦ του καὶ ἀποτυγχάνει, ὅταν δὲν ἔχῃ ἐπίγνωσι τῆς ταυτότητός του, δὲν πορεύεται **«ἐν γνώσει»** καὶ **«μετὰ γνώσεως»**, δὲν ἔχει συνειδητοποιήσει τὴν ὀριακὴ ἐκείνη γραμμὴ, ἡ ὁποία διαχωρίζει μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια τὸ κοσμικὸ φρόνημα καὶ ἦθος, ἀπὸ τὸ μοναχικὸ φρόνημα καὶ ἦθος.

Ὁ πολυσέβαστος Γέροντας καὶ Ὁδηγός μας δὲν ἔπαυε ποτὲ νὰ ἐκφράζῃ τὴν εὐλαβῆ του ἐπιθυμία νὰ βλέπῃ Μοναχοὺς καὶ Μοναχές μὲ ἐπίγνωσι, μὲ συναίσθησι γιατί εἶναι ἀφιερωμένοι καὶ τί ἐπιδιώκουν καὶ πῶς θὰ πραγματώσουν τὸ ὄραμά τους.

Στὴν προοπτικὴ αὐτῇ, ταπεινὰ φρονῶ, ὅτι ἤδη προσεγγίζουμε ἀρκετὰ στὴν ἐρμηνεύα τῆς δεήσεως τοῦ Λειτουργοῦ κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Σχήματος: **«εὐαρεστεῖν Σοι ἐν ἐπιστήμῃ»**.

Κάποτε ὁ Ἀββάς Ζήνων προέτρεψε ἔντονα ἕναν δίψυχο Μοναχό, ὁ ὁποῖος ἔκειτο γονατιστὸς ἐνώπιόν του: «**Ἀνάστα!... Ἔχε ἐπιστήμην!...**»⁶, σήκω ἐπάνω καὶ μάθε νὰ γνωρίζῃς σωστὰ τὰ πράγματα.

Ἀνάστα, Μοναχέ, δυνάμεθα νὰ ἐπαναλάβουμε σήμερα, καὶ προεῖου «ἐν ἐπιστήμῃ», «ἐν γνώσει», «μετὰ γνώσεως»!

Ἀνάστα, Μοναχέ! προσευχήσου, συμβουλευέσου, μελέτησε, προκειμένου νὰ ἀποκτήσῃς «ἐπιστήμην», δηλαδή βαθειὰ ἐπίγνωσι τῆς πνευματικῆς σου ταυτότητος.

Σὲ προτρέπει, Μοναχέ, ὁ Ἀββάς Μωϋσῆς ὁ Λίβυς: «**Κτησόμεθα τὴν ἐπιστήμην**»⁷, ἄς ἀποκτήσουμε τὴν ἀληθινὴ πνευματικὴ γνώσι, ὥστε νὰ πορευόμεθα «ἐν ἐπιστήμῃ», διὰ Πράξεως καὶ Θεωρίας, «ἐν γνώσει» καὶ «μετὰ γνώσεως», εὐαρεστοῦντες τῷ Θεῷ «ἐν ἐπιστήμῃ».

* * *

*Ἄσιωτατες Ἀδελφές μου ἐν Χριστῷ
Θεοδοσία καὶ Μαγδαληνή, Ταξιαρχία καὶ Ἰουστίνα:*

Οἱ μοναχικὲς Σας κουρὲς ἔχουν τελεσθῆ ἀπὸ τὸν πολυχαρίτωτο Γέροντα καὶ πολυσέβαστο Πατέρα καὶ Μητροπολίτη μας, ὁ ὁποῖος ἦταν καὶ εἶναι παρὼν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν.

Ἡ ἀγία Του εὐχή, μαζί μὲ τὴν εὐχή τῆς Ἄσιωτάτης Μητερούλας μας Γεροντίσσης Κυπριανῆς, νὰ Σᾶς ἐνισχύουν, ὀδηγοῦν καὶ προστατεύουν, ὥστε νὰ συνεχίσετε πορευόμενες «ἐν γνώσει» καὶ «ἐν ἐπιστήμῃ» πρὸς τὴν ἀνέσπερον Ὀγδόην Ἡμέραν τῆς Βασιλείας.

Ἔχετε ἀξιωθῆ νὰ γίνετε καὶ νὰ εἴσθε πλέον Νύμφες τοῦ Νυμφίου Χριστοῦ· ἡ μυστικὴ ἔνωσις Σας μαζί Του, στὸν θάλαμο τῆς καρδιάς Σας, εἶναι ὁ ὑπέρτατος καὶ ιερῶτατος σκοπὸς Σας.

Ἡ πορεία Σας «ἐν γνώσει» καὶ «ἐν ἐπιστήμῃ» θὰ Σᾶς ἀσφαλίξῃ καὶ θωρακίξῃ ἀπὸ τὸν ἐπικίνδυνο πειρα-

σμό τῆς Ἐργασίας, θὰ Σᾶς προστατεύη ἀπὸ τὴν ὀλέθρια Λήθη καὶ θὰ Σᾶς λυτρῶνῃ ἀπὸ τὴν θανατηφόρα Ραθυμία.

Ἡ χαλάρωσις τοῦ «ἐν γνώσει» καὶ «ἐν ἐπιστήμῃ» θὰ Σᾶς ὀδηγήσῃ σὲ χαλάρωσι τῆς θεοποιου ἐνώσεώς Σας μὲ τὸν ἕνα καὶ Μοναδικὸ Νυμφίον Σας· καὶ δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ καὶ ὁ συγχρωτισμὸς Σας μὲ τὰ ἀκάθαρτα πνεύματα μέσῳ τῆς ἐνεργείας τῶν παθῶν, δηλαδὴ –ὃ μὴ γένοιτο– ἡ πνευματικὴ μοιχεία.

Εἶθε ἡ Ἄμωμος καὶ Ἄπειρόγαμος Νύμφη τοῦ Χριστοῦ μας, ἡ Ἄχραντος Θεοτόκος, νὰ Σᾶς διατηρήσῃ ἐν τῇ καθαρότητι, τῇ ἀγνότητι καὶ τῷ φωτεινότητι τοῦ Δευτέρου Βαπτίσματος τοῦ Ἀγγελικοῦ Σχήματος, ἡ δὲ πνευματικὴ ἔνωσις Σας μὲ τὸν Σωτῆρα μας νὰ γίνεται ὁσημέραι βαθύτερη καὶ θερμότερη.

Ἡ εὐχή τοῦ θεοχαριώτου Γέροντος καὶ Πατέρα μας νὰ εἶναι πάντοτε μαζί Σας!

16η Μαρτίου 2008 ἐκ.ἡμ.

† Ὁ Ὁρεῶν Κυπριανὸς

† Ἁγίου Μάρτυρος Σαβίνου

1. Εὐχὴ δευτέρα μετὰ τὴν Κατήχησιν: «Ἁγίε, Κύριε τῶν δυνάμεων».
2. Πρὸβλ. Α΄ Κορινθ. α΄ 18.
3. Κλίμαξ, Λόγος Δ΄, § ρια΄.
4. Ἀββᾶ Δωροθέου, Ἔργα Ἀσκητικά, σελ. 44, Ἐπιστολὴ περὶ Ἀββᾶ Δωροθέου, § 5, «Ἐτοιμασία», Καρέας 2000.
5. Αὐτόθι, §§ 37 (στχ. 17), 59 (στχ. 10), 111 (στχ. 7), 194 (στχ. 5), 110 (στχ. 6), 111 (στχ. 11), 155 (στχ. 3), 158 (στχ. 30), 158 (στχ. 31 ἐ.), 152 (στχ. 7).
6. Τὸ Μέγα Γεροντικόν, τ. Γ΄, σελ. 56, § Ι΄ 39, Πανόραμα Θεσσαλονίκης 1997.
7. Αὐτόθι, σελ. 300, § ΙΑ΄ 47.